

www.topsrbija.com

Bračni par Mijailović, Jovanka i Ljubodrag, trenutno penzioneri, žive u Varevu kod Raške, aktivnim, punim životom, ispunjenijim nego ikada. Članovi su Kutlutno-umetničkog društva „Brvenica“ iz Brvenice, opština Raška, i to im daje mogućnost da širom Srbije pokažu svoja umeća.

Oboje igraju, pevaju i sviraju, i po virtuoznosti i jedinstvenosti sa kojom to rade, nezamenjivi su članovi KUD-a. Jovanka kaže da joj je pevanje omiljeno i to solo, jednoglasno u duetu i grupi, kakvim se odlikuje ovaj kraj. Ona ima zapaženu tačku pevanja uz tepsiju, spretno je vrteći dok izvodi pesmu, umeće nasleđeno od starijih koji su to često radili na prelima i poselima, koju je izvela u novembru 2012. godine u "Šljiviku", i oduševila kako stručni žiri, tako i gledaoce. Drugo njeno veliko umeće je sviranje u list, u čemu je možda i jednistvena u našoj zemlji. Nije bila voljna da otkrije baš sve tajne kako to radi, ali kaže da može da se svira u svaki, samo mora da bude gladak, a najbolji je list od bukve. A može da se odsvira sve: i pesme, i kola... - Često sam nastupala na manifestacijama, saborima... Prošle godine sam na završni sabor bila istovremeno pozvana i u Vranje i u Topolu, ali zbog bolesti na kraju nisam otisla ni na jedan. Ali, imam snimljene trajne snimke za Radio Beograd, koji ovu moju veštinu čuvaju za potonje generacije - kaže Jovanka Mijailović. Njen suprug, Ljubodrag Mijailović je maestro na fruli, a svira i srodne instrumente. Svoje znanje pokazao je na Saboru frulaša Srbije "Oj Moravo" u Prislonici, gde je osvajao silne nagrade: takmičeći se u kategoriji tradicionalno sviranje 2007. i 2008. godine zauzeo je 3.mesto, 2011. godine drugo, i 2009., 2010 i 2012. prvo mesto u istoj kategoriji, i kao trostruki pobednik, majstorsko pismo. Pošto se upisao među najbolje, nema više prava da se nađe u takmičarskom programu, ali zato njegov uspešan niz nastavlja njegov učenik, Dalibor Todorović, rodom iz Raške, zaposlen u Naučnom institutu za veterinarstvo u Novom Sadu. Dalibor Todorović je 2013. godine osvojio drugo, a već sledeće godine prvo mesto. Uspeh je ponovio i na ovogodišnjem 28. Saboru sa pesmom "Sele Jele, što se ne udaješ" i "Svatovskim kolom". Naredne godine, Ljubodrag tvrdi da je njegov učenik spreman da uzme majstorsko pismo. Ovaj bračni par je sa KUD "Brvenica" učestvovao i u "Šljiviku", čija je misija okupljanje najtalentovanijih "Čuvara narodne tradicije". U novembru 2012. godine TV publika je mogla da prati nastup ženske pevačke grupe iz Brvenice i veštinu vrtenja tepsije. Ljubodrag je svirao solo duduk i u KUD "Raška", pa pošto nije mogao da uđe u finale u dve kategorije, odlučio se da takmičenje nastavi sa KUD-om. Ovaj bračni par nosi specifičnu "golijsku nošnju", iz podnožja Golije, koja se razlikuje od ostalih po tome što nema kecelju (pregaću), već ukras na sukњi, dugmad i plišane trake, već prema zamisli onoga ko tu nošnju nosi. Izuzev košulje, sva je od vune, a muškarci nose odela od čoje, sukna, komoplje, prtena, u zavisnosti od prilike. Jovanka kaže da svaki član KUD-a ima svoju vlastitu nošnju i to svakodnevno nose. Za to je dobrim

delom zaslužna i Krstina Radojičić iz njihovog sela, koja ima zlatne ruke i izrađuje ove narodne nošnje. Jovanka Mijailović je godinama radila kao pekar, a Ljubodrag je 40 godina radio u fabrici magnezijuma u Baljevcu. Imaju jednu čerku i dvoje unučadi, i niko od njih nije zainteresovan za čuvanje tradicije. - Mladi svet ne voli ono što mi radimo. A mi se isključivo bavimo čuvanjem tradicije. Ništa novokomponovano nismo pevali i svirali, nego samo nepotpisane pesme koje nemaju svog autora. Imanje više ne radimo. Uživamo u penziji, putujemo, sviramo, pevamo. Pozivaju nas svugde i kada bi mogli da se odazovemo na treći deo tamo gde smo pozvani, bili bi zadovoljni. Ali nema se para - kaže Jovanka Mijailović. Da li nasleđe ima cenu i koliko ono vredi? Treba da se zapitamo, nije li naša obaveza da ČUVARIMA NARODNE TRADICIJE damo mogućnost da što više nastupaju, i da li su troškovi njihovog prevoza, eventualno boravka, za opštine, region i državu toliki da ne mogu da pomognu, makar onim najboljima? Da li to iskreno želimo?

